

VERGADERING GEMEENTERAAD 2011

VOORSTEL

Registratienummer 37
Bijlage(n) wijzigingsverordening
Onderwerp Wijziging Algemene Plaatselijke
Verordening Beemster 2010

Middenbeemster, 3 mei 2011

Aan de raad

Inleiding en probleemstelling

In verband met wetwijzigingen, rechtspraak en de vaststelling van de Bomenlijst Beemster, is aanpassing van de Algemene Plaatselijke Verordening Beemster 2010 (verder APV) gewenst.

Oplossingsrichting

De APV kan gewijzigd worden door middel van bijgaande wijzigingsverordening. Het betreft de volgende wijzigingen:

- a. Aanpassing van art. 2.40 APV (speelautomaten) wegens strijd met de Europese Dienstenrichtlijn. Voor behendigheidsautomaten is niet langer een vergunning vereist. Voor kansspelautomaten blijft een vergunning verplicht.
- b. Aanpassing van art. 4.11 APV (kapvergunning). Vervanging van het vergunningstelsel door een ontheffingstelsel, zodat de waardevolle bomen beter beschermd worden door een juridisch strikter stelsel. Daarnaast wordt voor het kappen van publieke bomen een ontheffingsplicht ingevoerd.
- c. Wijziging van de strafbaarstelling van artikel 2.1 APV. Artikel 2.1 APV is nu strafbaar gesteld in het tweede lid van artikel 6.1 APV. Door overtreding van artikel 2.1, tweede lid, APV strafbaar te stellen in artikel 6.1, eerste lid van de APV wordt de hoogte van de strafbaarstelling gelijk getrokken met de strafbaarstelling in artikel 184 Sr. Het OM en de VNG adviseren deze wijziging door te voeren.

Ad a.

Op grond van artikel 30c van de Wet op de Kansspelen (WOK) is voor het aanwezig hebben van speelautomaten een vergunning van het college van burgemeester en wethouders vereist. In artikel 2.40 van de APV 2010 is, conform artikel 30c, tweede lid, van de WOK, het maximum aantal speelautomaten per inrichting vastgesteld. In dit artikel wordt onderscheid gemaakt tussen speelautomaten (behendigheidsautomaten) en kansspelautomaten.

Inmiddels is gebleken dat de aanwezigheidsvergunning voor behendigheidsautomaten strijdig is met de Europese Dienstenrichtlijn. Naar aanleiding daarvan is de model-APV van de VNG aangepast. Om die reden wordt het huidige artikel 2.40 van de APV 2010 vervangen door het volgende artikel:

Artikel 2:40 Kansspelautomaten

1. In dit artikel wordt verstaan onder:
 - a. Wet: de Wet op de kansspelen;
 - b. kansspelautomaat: automaat als bedoeld in artikel 30, onder c, van de Wet;
 - c. hoogdrempelige inrichting: inrichting als bedoeld in artikel 30, onder d, van de Wet;
 - d. laagdrempelige inrichting: inrichting als bedoeld in artikel 30, onder e, van de Wet.

2. In hoogdrempelige inrichtingen zijn maximaal twee kansspelautomaten toegestaan.
3. In laagdrempelige inrichtingen zijn kansspelautomaten niet toegestaan.

Voor de aanwezigheidsvergunning voor kansspelautomaten betekent dit geen inhoudelijke wijziging. Enige gevolg is dat het artikel in overeenstemming wordt gebracht met de Dienstenrichtlijn en er dus geen vergunningen meer hoeven te worden verleend voor behendigheidsautomaten.

Ad b.

Ontheffingstelsel in plaats van vergunningstelsel

Met de inwerkingtreding van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) is ook de kapvergunning opgegaan in een omgevingsvergunning. Deze vergunning heeft, nu de Bomenlijst Beemster door het college is vastgesteld, slechts te worden aangevraagd voor bomen die waardevol voor de Beemster worden geacht.

Zoals hierboven aangegeven, is op dit moment sprake van een vergunningsstelsel. De vergunning kan slechts worden geweigerd, indien sprake is van één van de in het tweede lid genoemde normen. Deze normen zijn (nog) niet nader ingevuld door beleid. Hetzelfde geldt voor de voorschriften ten aanzien van de herplantplicht.

Een vergunningstelsel gaat ervan uit, dat het vellen van een boom of houtopstand verboden is, tenzij men een kapvergunning heeft verkregen. Het verkrijgen van een kapvergunning is in vele gevallen mogelijk, het is namelijk een zogenaamd "ja, tenzij"-stelsel. Een ontheffingstelsel is juridisch strenger: het is verboden om de beschermingswaardige bomen, die op de lijst van waardevolle bomen staan (of in de toekomst worden geplaatst), en de publieke houtopstanden te vellen, behoudens ontheffing. Slechts bij uitzondering kan een ontheffing verleend worden, hier is dus sprake van een "nee, tenzij"-stelsel. Een vergunningsstelsel is flexibeler in verlening, terwijl een ontheffingstelsel bij voorbaat terughoudend is in het verlenen van ontheffingen. Aangezien na vaststelling van de Bomenlijst in vergelijking met het huidige een groot deel van het totale bomenbestand niet langer beschermd is, blijven uitsluitend de allerbelangrijkste groene en boomkundige waarden over. Voor de bescherming van deze overgebleven "waardevolle bomen" ligt dan een duidelijkere en striktere beschermingsystematiek voor de hand: een ontheffingstelsel.

Publieke houtopstanden

Hoewel de publieke houtopstanden niet op de bomenlijst zijn opgenomen, heeft het college er in het verleden voor gekozen dat voor het vellen van deze bomen ook in de toekomst een vergunning moet worden aangevraagd. Dit blijkt echter niet uit het huidige artikel 4.11 van de APV. Om die reden wordt in het nieuwe artikel 4.11 ook de plicht om voor publieke houtopstanden een ontheffing aan te vragen opgenomen.

Voorgesteld wordt dan ook om artikel 4.11 van de APV 2010 te vervangen door een ontheffingstelsel en hierin ook de publieke houtopstanden op te nemen:

Artikel 4.11 Omgevingsvergunning voor het vellen van houtopstanden

1. Het is verboden om de houtopstanden te vellen of te doen vellen welke staan vermeld op de bomenlijst.
2. Het is verboden publieke houtopstanden te vellen of te doen vellen.
3. Het bevoegd gezag kan ontheffing verlenen van het gestelde verbod.
4. Ontheffing voor het vellen van publieke houtopstanden of houtopstanden welke staan vermeld op de bomenlijst kan, indien alternatieven voor behoud uitputtend zijn onderzocht, slechts bij uitzondering worden verleend indien:

- a. een zwaarwegend algemeen maatschappelijk belang opweegt tegen duurzaam behoud van de boom; of
 - b. naar boomdeskundige maatstaven instandhouding niet langer verantwoord is ter voorkoming van letsel of schade.
5. Het bevoegd gezag kan een herplantingsplicht opleggen onder nader te stellen voorwaarden.

Ad c.

Op grond van arrest van de Hoge Raad uit 2009, kan artikel 2 Politiewet niet langer worden aangemerkt als een wettelijk voorschrift op basis waarvan vorderingen of bevelen kunnen worden gegeven waaraan op straffe van artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht (Sr) moet worden voldaan. Een belangrijk voorbeeld van een dergelijk bevel is het bevel zich van een bepaalde plek te verwijderen bij (dreigende) ongeregelheden (art. 2.1, tweede lid APV). Het is dan ook van belang dat overtreding van dit APV-artikel strafbaar wordt gesteld in de APV zelf. De overtreding van artikel 2.1, tweede lid van de APV is dus niet meer strafbaar op grond van artikel 184 Sr. Op dit moment is de overtreding van het genoemde APV-artikel wel strafbaar gesteld in artikel 6.1, tweede lid van de APV. Het OM en de VNG adviseren echter de overtreding van artikel 2.1 APV strafbaar te stellen in artikel 6.1, eerste lid van de APV. Op die manier wordt de hoogte van de strafbaarstelling gelijkgetrokken met de hoogte van de strafbaarstelling in artikel 184 Sr.

Meetbare doelstelling

De APV wordt in overeenstemming gebracht met de Europese Dienstenrichtlijn. Verder worden de waardevolle bomen in de Beemster effectiever beschermd door de invoering van een ontheffingsstelsel. De strafbaarstelling van artikel 2.1, tweede lid van de APV wordt gelijkgetrokken met de hoogte van de strafbaarstelling in artikel 184 Sr. De door de uitspraak van de Hoge Raad ontstane lacune wordt hierdoor opgevuld.

Financiële consequenties

N.v.t.

Overige consequenties

N.v.t.

Monitoring evaluatie

De Algemene Plaatselijke Verordening wordt in beginsel tweejaarlijks geëvalueerd.

Voorgesteld besluit

U wordt geadviseerd in te stemmen met de voorgestelde wijzigingen van de APV en de bijgaande wijzigingsverordening van de APV 2010 vast te stellen.

Communicatie

Publicatie in de Binnendijks en op de gemeentelijke website:

Bekendmaking

Algemene Plaatselijke Verordening Beemster

In zijn vergadering van 2011 heeft de gemeenteraad van de gemeente Beemster besloten de "Algemene Plaatselijke Verordening Beemster 2010" (APV) te wijzigen.

In deze verordening stelt de gemeente regels voor onder andere de openbare orde, veiligheid op de weg, toezicht op evenementen, maatregelen tegen overlast en baldadigheid, toezicht op

openbare inrichtingen, heling en vuurwerk, seksinrichtingen en straatprostitutie, bescherming van milieu en natuurschoon, zorg voor het uiterlijk aanzien van de gemeente en parkeerexcessen.

De wijzigingen van APV Beemster 2010 treden in werking op de achtste dag na deze publicatie

Belangrijkste wijzigingen

Als gevolg van Europese regelgeving is niet langer een aanwezigheidsvergunning voor behendigheidsautomaten vereist. Om die reden is artikel 2.40 van de APV aangepast. Voor de aanwezigheidsvergunning voor kansspelautomaten betekent dit geen inhoudelijke wijziging. Enige gevolg is dat het artikel in overeenstemming wordt gebracht met de Dienstenrichtlijn en er dus geen vergunningen meer hoeven te worden verleend voor behendigheidsautomaten.

Verder is artikel 4.11 van de APV (omgevingsvergunning voor het vellen van bomen) gewijzigd. Allereerst is het vergunningsstelsel vervangen door een ontheffingsstelsel, waardoor de waardevolle bomen in Beemster nog beter beschermd kunnen worden. Daarnaast is deze ontheffingsplicht ook opgenomen voor de publieke bomen.

Tenslotte is artikel 6.1 van de APV gewijzigd. Op grond van arrest van de Hoge Raad uit 2009, kan artikel 2 Politiewet niet langer worden aangemerkt als een wettelijk voorschrift op basis waarvan vorderingen of bevelen kunnen worden gegeven waaraan op straffe van artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht (Sr) moet worden voldaan. Een belangrijk voorbeeld van een dergelijk bevel is het bevel zich van een bepaalde plek te verwijderen bij (dreigende) ongeregelheden (art. 2.1, tweede lid APV). Het is dan ook van belang dat overtreding van dit APV-artikel strafbaar wordt gesteld in de APV zelf. Om die reden wordt artikel 2.1 van de APV strafbaar gesteld in artikel 6.1, eerste lid van de APV.

Tegen betaling van de kosten is een afschrift van de APV verkrijgbaar.